

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Petra Hlušíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: O. Č., zastoupen JUDr. Vladimírem Turkem, advokátem se sídlem Krkonošská 16, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23. 8. 2010, č. 104/2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2014, č. j. 6 Ad 20/2010 - 36,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. listopadu 2014, č. j. 6 Ad 20/2010 - 36 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 23. 8. 2010 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení ministerstva vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 22. 3. 2010, kterým byl žalobci přiznán příspěvek za službu ve výši 5.780 Kč měsíčně.

[2] Proti rozhodnutí ministra vnitra podal žalobce (dále též jen „stěžovatel“) žalobu, namítaje nesprávné právní posouzení věci správním orgánem prvního stupně, potažmo orgánem odvolacím.

[3] Ačkoli dle obsahu žaloby napadl stěžovatel rozhodnutí ministra vnitra, jako žalovaného uvedl Ministerstvo vnitra; s tímto Městský soud v Praze také jako s žalovaným

po celou dobu řízení jednal. Městský soud v Praze žalobu napadeným rozsudkem zamítl, když dospěl k závěru, že správní orgány posoudily věc správně.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel má za to, že soud nedostatečně zdůvodnil svůj právní názor, argumenty soudu si vzájemně odporují.

[5] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou, neboť napadený rozsudek považuje za věcně správný.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud po posouzení formálních náležitostí kasační stížnosti dospěl k závěru, že tato je podána včas a osobou k tomu oprávněnou, přičemž směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je kasační stížnost přípustná; stěžovatel je zastoupen advokátem.

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Po přezkoumání napadeného rozsudku soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, avšak z jiných než stěžovatelem namítaných důvodů. Nejvyšší správní soud totiž shledal v předcházejícím řízení existenci vady, která má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci.

[8] Městský soud v Praze totiž jednal na straně žalovaného s Ministerstvem vnitra (které bylo stěžovatelem na straně žalovaného označeno). Žalobou však stěžovatel brojil proti rozhodnutí ministra vnitra jako služebního funkcionáře ve věci týkající se služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru dle § 190 odst. 6 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též jen „zákon o služebním poměru“).

[9] Jak vyplývá z § 69 s. ř. s., *[ž]alovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla*. Tímto ustanovením je vymezeno, kdo je nadán pasivní procesní legitimací v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Určení osoby žalovaného však není pro soud jakkoli závazné a soud se jím nesmí bez dalšího řídit (srov. Jemelka, L., Podbrázeký, M., Vetešník, P., Zavřelová, J., Bohadlo, D., Šuránek, P.: *Soudní řád správní. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013, str. 544*).

[10] V rozsudku ze dne 27. 9. 2006 č. j. 2 As 34/2005 - 61, publ. pod č. 1014/2007 Sb. NSS dovedl Nejvyšší správní soud, že „[v] řízení o žalobě proti rozhodnutí služebního funkcionáře ve věcech služebního poměru podle zákona ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním

poměru příslušníků Policie České republiky, je žalovaným správním orgánem služební funkcionář, který ve věci rozhodl v posledním stupni.“. Tento závěr dopadá také na řízení ve věcech služebního poměru podle zákona o služebním poměru, kterým byl zrušen s účinností od 1. 1. 2007 citovaný zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky.

[11] Právní moc rozhodovat ve věcech služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů je dána § 2 zákona o služebním poměru; ve vztahu k rozhodování o výsluhovém příspěvku je v § 2 odst. 5 písm. b) cit. zákona založeno oprávnění ministra vnitra k žádosti ředitele bezpečnostního sboru pověřit rozhodováním vedoucího organizační části ministerstva. Tak tomu bylo také v projednávané věci (tuto skutečnost žádný z účastníků nerozporoval), neboť o žádosti stěžovatele rozhodoval v prvním stupni ředitel odboru sociálního zabezpečení ve věcech služebního poměru Ministerstva vnitra. Odvolacím orgánem proti rozhodnutí prvostupňového orgánu byl dle § 190 odst. 6 zákona o služebním poměru ministr vnitra.

[12] Z uvedeného vyplývá, že v souladu se shora citovanou judikaturou je žalovaným ministr vnitra, nikoliv Ministerstvo vnitra. Jestliže soud po celou dobu řízení jednal s někým, kdo k tomu není pasivně procesně legitimován, zatížil řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Tímto postupem soudu totiž byla odeprána možnost účasti na řízení skutečnému žalovanému, který jako jediný je oprávněn obhajovat své rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud tedy v důsledku existence vady řízení před Městským soudem v Praze, ke které byl povinen podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlídnout z úřední povinnosti, rozhodl podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. o zrušení napadeného rozsudku. V dalším řízení bude Městský soud v Praze, vázán právními názory vyslovenými v tomto rozhodnutí, jednat na straně žalovaného s ministrem vnitra.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 3 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu